

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 84.781 van 20 januari 2000

A. 85.981/XIII-1266

In zake : 1. **HUART** Thierry,
2. **GILLET** Yves,
3. **de vereniging zonder winstoogmerk**
"Notre village est un sourire
Vinalmont-Wanzoul-Roua",
die alle woonplaats gekozen hebben
bij
Mr. Jean-Luc MATHY, advocaat,
rue Saintraint 9
5000 Namen,

tegen :

het Waals Gewest, vertegenwoordigd
door zijn Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Etienne ORBAN de XIVRY, advocaat,
route de Beausaint 29
6980 La Roche-en-Ardenne.

Tussenkomende partij :

de naamloze vennootschap CARRIERES
DE MONT & VAN DEN WILDENBERG,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique LAGASSE, advocaat,
Stwg. op Ter Hulpen 187
1170 Brussel.

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de op 9 augustus 1999 ingestelde
vordering, waarbij Thierry HUART, Yves GILLET en de

vereniging zonder winstoogmerk "Notre Village est un sourire Vinalmont-Wanzoul-Roua" de schorsing vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Waalse Minister van Leefmilieu, Natuurlijke Hulpbronnen en Landbouw van 7 juni 1999 "waarbij uitspraak wordt gedaan over het beroep dat Meester LAGASSE namens de N.V. CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG heeft ingesteld tegen het besluit d.d. 19 augustus 1997 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wanze, waarbij de N.V. CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG de winningsvergunning wordt geweigerd voor de exploitatie van een kalksteengroeve en de aanhorigheden ervan in het gehucht "Au Roua" op het grondgebied van de gemeente Vinalmont" en waarbij de winningsvergunning toegekend wordt voor een onbepaalde tijd wat de ontginning betreft van kalksteen, en voor een periode van dertig jaar wat de exploitatie betreft van de aanhorigheden, zoals medegedeeld in de aanvraag van 18 juli 1996 en aangevuld op 4 oktober 1996;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de nietigverklaring van dezelfde handeling vorderen;

Gezien het op 31 augustus 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, die de naamloze vennootschap CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG op 17 januari 2000 heeft ingesteld volgens de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van Mevr. VOGEL, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 december 1999, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 18 januari 2000 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J.-L. MATHY, advocaat, die voor de verzoekende partijen verschijnt, van Mr. J.-F. CARTUYVELS, loco Mr. E. ORBAN de XIVRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. D. LAGASSE, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. VOGEL, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de naamloze vennootschap CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG bij een op 31 augustus 1999 ingediend verzoekschrift vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in de procedure in kort geding; dat er grond is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

De steengroeve van Vinalmont ligt op het grondgebied van de gemeente Wanze, in het gehucht

"Au Roua", in het natuurpark "Vallées de la Burdinale et de la Mehaigne". Zij wordt sedert 1899 geëxploiteerd. Er wordt onder meer Vinalmontse blauwe steen gewonnen, een lichtkleurig kalkgesteente dat gewild is als siersteen, onder meer voor de restauratie van oude monumenten. Het betrokken gesteente is bekend onder de naam V2a. Niet alle gesteenten van het type V2a lenen zich echter tot het gebruik als siersteen. Alleen niet-gebarsten V2a-kalksteen met een goede structuur kan daarvoor dienen. V2a van mindere kwaliteit wordt gebruikt in de kalkproductie of in de chemische industrie, de glasindustrie of de suikerindustrie. De V2a-laag van Vinalmont ligt onder een acht meter dikke laag zwarte kalksteen. Dat soort kalksteen, V2b genaamd, is niet geschikt als bouwsteen. Het wordt vergruisd om gebruikt te worden in de civieltechnische bouw. De steengroeve van Vinalmont is de enige plaats waar thans V2a gewonnen wordt die gebruikt wordt als siersteen.

De tussenkomende partij, de N.V. CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG, heeft bij een beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik d.d. 27 oktober 1977 de vergunning gekregen om de steengroeve van Vinalmont te exploiteren. De oppervlakte waarop die vergunning slaat, bedraagt ongeveer 2,5 hectare. Op het gewestplan Hoei-Borgworm, dat op 20 november 1981 definitief is goedgekeurd, was de steengroeve van Vinalmont als ontginningsgebied aangewezen. De aanpalende stukken grond waren als ontginningsuitbreidingsgebied aangewezen.

Op 18 juli 1996 heeft de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wanze een "winningsvergunning aangevraagd voor de uitbreiding en de aanhorigheden van de steengroeve van Vinalmont". Die aanvraag heeft betrekking op een bijkomende oppervlakte van 9 hectare, en stemt ongeveer overeen met het gebied dat op het in 1981 vastgestelde gewestplan is aangewezen als ontginningsuitbreidingsgebied. De totale

hoeveelheid te ontginnen steen is volgens de aanvraag geraamd op 2.000.000 m³, of ongeveer 5.000.000 ton (V2a + V2b). De jaarlijkse productie bedraagt naar schatting 200.000 ton (V2a + V2b).

De aanvraag behelst de aanleg van een weg om te voorkomen dat het voertuigenverkeer hinder teweegbrengt en dat het verkeer door het gehucht moet rijden dat dicht bij de steengroeve ligt. Het definitieve traject van die weg, die de steengroeve moet verbinden met de weg van Huccorgne naar Warnant-Dreye, die parallel loopt met de "autoroute de Wallonie", moet vastgesteld worden in overleg met de gemeenteoverheden van Wanze en Braives. De tussenkomen partij heeft in haar aanvraag benadrukt dat zij de winningsvergunning dringend nodig had, omdat de exploitatie van de steengroeve zo ver was gevorderd dat de grens van de percelen waarvoor ze een vergunning had, alsook de grens van het in het gewestplan omschreven ontginningsgebied werd bereikt.

Op 18 juli 1996 - dezelfde dag als die waarop de winningsvergunning is aangevraagd - heeft de Waalse Regering definitief de gedeeltelijke wijziging vastgesteld van kaartblad 41/6 van het gewestplan Hoei-Borgworm, waarbij in het gewestplan een ontginningsgebied ter uitbreiding van de ontginningsgebieden van de N.V. CARMEUSE en de N.V. CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG wordt aangewezen, gelegen te Moha, op het grondgebied van de gemeente Wanze. Tegen dat besluit is een beroep tot nietigverklaring ingesteld, maar de verzoekende partij heeft daarvan op 24 september 1998 afstand gedaan. De betrokken wijziging van het gewestplan heeft tot gevolg dat de percelen waarop de bestreden uitbreidingsaanvraag betrekking heeft, in een uitgestrekt ontginningsgebied komen te liggen dat alle terreinen omvat die liggen tussen de steengroeve van Vinalmont van de tussenkomen partij en de steengroeve die geëxploiteerd wordt door de N.V. CARMEUSE op het Moha-terrein.

Op 8 augustus 1996 heeft de tussenkomende partij de gemeente Wanze een brief gestuurd waarin ze stelt dat ze, gezien de wijzigingen van het gewestplan, een ontginningsaanvraag zou indienen "die veel ruimer zou zijn dan de aanvraag die op 18 juli 1996 is ingediend".

Op 10 september 1996 heeft de gemeente Wanze de tussenkomende partij meegedeeld dat het dossier niet als volledig kon worden beschouwd in het licht van de vereisten van artikel 3 van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve d.d. 31 mei 1990 houdende uitvoering van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven. Bij die brief was het advies van de gemachtigde ambtenaar gevoegd, waarin artikel 4 van het genoemde besluit voorziet (advies over de vraag of het dossier conform artikel 3 van dat besluit is). In dat advies, gedagtekend 9 augustus 1996, stond onder meer het volgende te lezen :

" Ik stel tevens vast dat eerst een toegangsweg moet worden aangelegd voordat de exploitatie van het ontginningsuitbreidingsgebied kan worden aangevat. Ik wijs er nu reeds op dat ik geen advies over de opportuniteit van de aangevraagde exploitatie-activiteit en dus van de winningsvergunning kan geven voordat mij in het kader van een bouwaanvraag is meegedeeld welke regelingen getroffen worden om die weg aan te leggen".

Op 1 oktober 1996 heeft de tussenkomende partij de gemeente Wanze de gevraagde inlichtingen verstrekt; ze heeft daarbij toegelicht dat, wat de toegangsweg betrof, een overeenkomst met het gemeentebestuur werd voorbereid, die de dag daarvoor, 30 september, aan het college van burgemeester en schepenen zou moeten zijn voorgelegd.

Op 8 januari 1997 heeft de gemachtigde ambtenaar de mijnningenieur bevestigd dat het aanvraagdossier als volledig kon worden beschouwd. De gemachtigde ambtenaar heeft er opnieuw op gewezen dat hij pas een advies over de winningsvergunning kon uitbrengen wanneer hem in het kader van een bouwaanvraag zou zijn meegedeeld welke regelingen getroffen zouden worden in

verband met de aanleg van de toegangsweg. Op 13 januari 1997 heeft het directoraat-generaal Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu de gemeente Wanze geschreven dat het dossier als volledig kon worden beschouwd en dat, rekening houdend met de inlichtingen die verstrekt waren in het voorafgaand milieu-effectrapport, de milieu-effectbeoordelingsprocedure voorgeschreven door het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest niet diende te worden voortgezet. Het openbaar onderzoek voorgeschreven door de artikelen 5 tot 7 van het besluit van 31 mei 1990 heeft plaatsgevonden van 24 januari 1997 tot 24 februari 1997. Het heeft geleid tot zowat 1400 bezwaarschriften, die voornamelijk betrekking hadden op de volgende punten :

- de milieuhinder die door het project teweeggebracht kon worden (geen milieu-effectonderzoek terwijl het project gerealiseerd wordt in een natuurpark; onvoldoende informatie over de hinder; ontstentenis van een nauwkeurig project voor de heraanleg en vrees dat de plaats na de exploitatie een stortplaats wordt; vrees dat de ware omvang van het project wordt uitgebreid tot een oppervlakte van 80 hectare en een jaarlijkse productie van één miljoen ton);
- het gevaar dat de steenreserves van Vinalmont uitgeput raken doordat een ambachtelijk bedrijf voor de ontginning van gehouwen steen wordt omgevormd tot een industrieel bedrijf voor de ontginning van steenslag;
- sommige tegenstanders waren van mening dat geen enkele vergunning mocht worden toegekend zolang er nog altijd een geschil hangende was tussen de tussenkomende partij en de N.V. CARMEUSE.

De aanvraag om een winningsvergunning heeft de Koninklijke Commissie voor Monumenten, Landschappen en Opgravingen er op 28 februari 1997 toe gebracht voor te

stellen om het terrein van de steengroeve van Vinalmont op te nemen op de monumentenlijst. Als verklaring voor haar voorstel stelt de Commissie dat ze wenst dat de Vinalmontse steen voorbehouden blijft voor "verheven" doeleinden (gehouwen steen en siersteen) en behoed wordt voor een intensieve exploitatie (kalk, steenslag). De aanvraag om een ontginningsvergunning lijkt haar in strijd te zijn met de bescherming van het gemeenschappelijk erfgoed, waarvan de Vinalmontse steen deel uitmaakt. Op 24 maart 1997 heeft de provinciale kamer van de Koninklijke Commissie voor Monumenten, Landschappen en Opgravingen een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht over de ontginningsaanvraag. Op 26 maart 1997 heeft de afdeling Erfgoed van het Ministerie van het Waals Gewest ook een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht. Ze legden beide de nadruk op de waarde van de Vinalmontse steen als erfgoed en op de noodzaak om bij de verdere exploitatie methodes te gebruiken die verenigbaar zijn met het behoud van dat erfgoed.

Op 13 juni 1997 heeft de gemachtigde ambtenaar, op grond van artikel 8 van het besluit van 31 maart 1990, een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht, waarin onder meer het volgende werd gesteld : "om de gevolgen van de toename van het vrachtverkeer te beperken, zal een nieuwe weg worden aangelegd ten noorden van de ontginningsplaats".

Op 30 juni 1997 heeft het dagelijks bestuur van het "parc naturel des vallées de la Burdinale et de la Mehaigne" een ongunstig advies uitgebracht, aangezien het project het gebruik van de Vinalmontse steen als edele siersteen dreigde in het gedrang te brengen.

Op 14 juli 1997 heeft de gemachtigde ambtenaar een aanvullend advies uitgebracht. Met betrekking tot de rondweg stond in dat aanvullende advies onder meer het volgende te lezen :

" Met betrekking tot het voertuigenverkeer blijkt de aanleg van een nieuwe weg ten noorden van de plaats genoemd in punt 8 van ons advies d.d. 13 juni, niet realiseerbaar bij de huidige stand van zaken. Uit het project, zoals het thans voorligt, blijkt echter dat het voertuigenverkeer gevoelig kan toenemen en bijgevolg heel wat hinder kan veroorzaken voor de omwonenden;

Bovendien wordt de overeenkomst tussen Carmeuse en de verzoekende vennootschap, waarin een verkeersregeling wordt vastgelegd, aangeklaagd. Dat zal tot gevolg hebben dat de situatie met betrekking tot het voertuigenverkeer en de hinder die daaruit voortvloeit, zal veranderen.

Wat dat betreft zou de aanvrager dus waarborgen moeten stellen, en de overheid zou bijzondere voorwaarden moeten opleggen om dat probleem te verhelpen".

Op 16 juli 1997 heeft de mijningenieur aan de gemeente Wanze het gemotiveerd advies overgezonden waarin artikel 9 van het besluit van 31 mei 1990 voorziet. Het gaat om een voorwaardelijk gunstig advies dat is uitgebracht "met dien verstande dat de problematiek van het voertuigenverkeer nog dient te worden opgelost, een oplossing die gevonden kan worden in overleg met de exploitant en de gemeenteoverheid".

Op 19 augustus 1997 heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wanze de gevraagde winningsvergunning geweigerd.

Op 27 augustus 1997 heeft de tussenkomende partij twee bouwvergunningen aangevraagd voor de aanleg van de rondweg om het gehucht Roua heen, respectievelijk voor de percelen op het grondgebied van de gemeente Wanze en voor die op het grondgebied van de gemeente Braives. Het college van burgemeester en schepenen van Wanze heeft op 23 juni 1998 de aangevraagde bouwvergunning geweigerd. De tussenkomende partij heeft op 29 juli 1998 tegen die beslissing beroep ingesteld bij de bestendige deputatie.

Op 4 september 1997 heeft de tussenkomen de partij, op grond van artikel 14, § 2, van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven, bij de Waalse Gewestexecutieve beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Wanze d.d. 19 augustus 1997 waarbij de winningsvergunning geweigerd wordt. Ze voerde onder meer aan dat ondertussen bouwaanvragen waren ingediend, (ze) betwistte de motieven van de beslissing van het college en benadrukte dat het absoluut nodig was dat de levensvatbaarheid van haar exploitatie snel gewaarborgd werd, aangezien ze haar reserves uitgeput had. Het directoraat-generaal Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Patrimonium en het directoraat-generaal Natuurlijke Bronnen en Leefmilieu hebben voorwaardelijk gunstige adviezen uitgebracht.

Op 23 april 1998 heeft de Minister van Leefmilieu, Natuurlijke Hulpbronnen en Landbouw, uitspraak doende over het beroep van de tussenkomen de partij, een ministerieel besluit uitgevaardigd waarbij de tussenkomen de partij de gevraagde winningsvergunning wordt verleend voor een onbeperkte duur wat de ontginning van kalksteen betreft, en voor een periode van dertig jaar wat de exploitatie van de aanhorigheden betreft, waarmee de beslissing van de gemeente teniet is gedaan. De Raad van State heeft bij arrest nr. 76.593 van 22 oktober 1998 de tenuitvoerlegging van dat besluit geschorst, doch heeft de N.V. CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG toegestaan voorlopig de exploitatie van de groeve voort te zetten onder de voorwaarden gesteld in het besluit van 23 april 1998, onder het voorbehoud dat het aantal vrachtwagens van 25 ton dat de groeve mag aandoen beperkt wordt tot vier per dag dat de groeve geëxploiteerd wordt (acht doortochten door het gehucht Roua).

De tussenkomen de partij is sedert 25 maart 1999 gerechtigd de werken uit te voeren betreffende het gedeelte van de rondweg dat moet worden aangelegd op het grondgebied

van de gemeente Wanze, overeenkomstig het vroegere artikel 52, § 2, vijfde lid, van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (WWROSP). Voorts heeft de bestendige deputatie op 20 mei 1999 toestemming verleend voor de aanleg van het gedeelte van de weg gelegen op het grondgebied van de gemeente Braives; die vergunning is definitief geworden.

Op 9 april 1999 heeft de wegopziener van de technische dienst van de provincie Luik de volgende brief gezonden aan de afdeling Voorkoming en Vergunningen van het Ministerie van het Waals Gewest :

" Het traject dat de vrachtwagens thans volgen tot aan de groeve is buurtweg nr. 12. Het gedeelte van deze weg dat door het gehucht Roua loopt, is geasfalteerd (semi-penetratie), het tracé is vrij bochtig en is voornamelijk een plaatselijke verbindingsweg voor het kleine gehucht.

Het spreekt vanzelf dat de structuur ervan niet geschikt is om het regelmatig af- en aanrijden van vrachtwagens met zo een tonnenmaat te verdragen. Niet alleen zal de fundering gedestabiliseerd raken, maar bovendien zullen de wielen van de vrachtwagens de asfaltbekleding op korte tijd beschadigen, vooral in de bochten.

Een vergelijkbare situatie doet zich reeds voor op die weg, ter hoogte van het industrieterrein vóór het gehucht."

Op 12 mei 1999 heeft het directoraat-generaal Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu van het Ministerie van het Waals Gewest een nota gericht aan de Minister van Leefmilieu, Natuurlijke Hulpbronnen en Landbouw, waarin wordt voorgesteld :

- het ministerieel besluit van 23 april 1998, waarvan de tenuitvoerlegging is geschorst bij arrest nr. 76.593 van 22 oktober 1998, in te trekken en te vervangen door een nieuwe, met redenen omklede beslissing, zoals gewenst door de Raad van State;

- de voorlopige beperking van de exploitatie te handhaven op 70.000 ton per jaar, een getal dat overeenstemt met de ramingen die de exploitant had gemaakt voor de komende twee jaar; de bestaande weg, die door Roua loopt, kan namelijk de belasting van een verkeersvolume aan dat overeenstemt met de ontginning van 70.000 ton kalksteen per jaar (d.w.z. 11 vrachtwagens of 22 doortochten per dag); bij een plaatsopneming is gebleken dat de weg thans niet bijzonder beschadigd is, tenzij op een punt gelegen dicht bij een ander industrieterrein, waar de beschadiging veroorzaakt is door dat industrieterrein; waar de weg door het gehucht Roua loopt, is het tracé bovendien zeer bochtig, zodat vrachtwagens aldaar met verminderde snelheid moeten rijden, waardoor de weg in een behoorlijke staat behouden moet blijven en geen enkele verschuiving of zijdelingse overbelasting van de vracht gevreesd hoeft te worden;
- de voorwaarden van exploitatie gedurende de overgangsperiode op drie punten te wijzigen, teneinde de hinder veroorzaakt door het af- en aanrijden van de vrachtwagens te verminderen en aldus tegemoet te komen aan de gewettigde redenen tot bezorgdheid van de aanwonenden :
 - . beperking van het aantal ritten door het gehucht Roua tot elf vrachtwagens per dag (d.w.z. 22 doortochten);
 - . het aan- en afrijden van vrachtwagens alleen toestaan tussen 8 en 16 uur, terwijl de uren waarop de groeve geëxploiteerd mag worden onveranderd blijven, te weten van 7 tot 18 uur;
 - . de overgangsperiode laten aflopen op 31 december 2001; indien de rondweg dan nog niet is aangelegd, wordt de exploitatie beperkt tot 22.000 ton per

jaar, d.w.z. vier ritten van vrachtwagens per dag (8 doortochten), een maximumgrens die overeenstemt met wat bij wijze van voorlopige maatregel is toegestaan bij arrest nr. 76.593 van 22 oktober 1998.

Op 7 juni 1999 heeft de Minister van Leefmilieu, Natuurlijke Hulpbronnen en Landbouw de bestreden handeling aangenomen; deze is onder meer als volgt met redenen omkleed :

" Overwegende niettemin dat het onaanvaardbaar zou zijn de aanwonenden de verkeershinder veroorzaakt door het project ($\pm$ 60 ritten per dag) volledig te laten dragen indien de weg bestemd om het verkeer te ontlasten niet aangelegd is; dat het uitvaardigen van een overgangsbepaling met het oog op het beperken van de jaarlijkse productie, en bijgevolg van het doorrijdend verkeer, noodzakelijk is;

Overwegende dat, gezien de door de exploitant gemaakte ramingen, een exploitatiegrens van 70.000 ton per jaar overeenstemt met de normale ontwikkeling van de onderneming in de komende twee jaar;

Overwegende dat die hoeveelheid van 70.000 ton per jaar het aan- en afrijden inhoudt van 11 vrachtwagens per dag (of 22 doortochten) door het voornoemde gehucht; dat de weg die door het gehucht loopt, zulk een belasting kan verdragen daar thans, ondanks het toegestane verkeer, de weg niet meer beschadigd is dan andere wegen in de streek; dat de exploitant die weg gebruikt sedert 1977 en dat wanneer hij in de jaren tachtig steenblokken voor de bouw van de haven van Zeebrugge heeft vervoerd, de exploitatiegrens op 1200 ton per dag lag, wat het dagelijks aan- en afrijden van 48 vrachtwagens of 96 doortochten betekent, ruim viermaal meer dus dan het aantal ritten nodig voor de exploitatie van 70.000 ton kalksteen per jaar;

Overwegende dat de bevoegde diensten van het directoraat-generaal Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu bij een plaatsopneming hebben kunnen vaststellen dat de enige belangrijke zichtbare schade aan het wegdek zich voordoet vóór het gehucht, over een afstand van 50 tot 60 meter, rechts van een ander industrieterrein; dat het duidelijk is dat die schade is veroorzaakt door het contact met de wielen van de voertuigen die het industrieterrein aandoen, waar het voertuigenverkeer dwars over de geasfalteerde weg aan de niet-bedekte randen loopt; dat buiten dat weggedeelte de

weg niet bijzonder beschadigd is, waardoor wordt aangetoond dat het vrachtvervoer van de aanvrager geen aanzienlijke schade toebrengt;

Overwegende immers dat wat het vrachtwagenvervoer betreft de toegestane maximumbelasting per as bepaald wordt bij een koninklijk besluit van 15 maart 1968 en bij de besluiten tot wijziging ervan; dat die belasting tot 1985 13 ton bedroeg; dat die belasting thans lager ligt en afhangt van het type van as (al dan niet drijf-as, vooras); dat echter de verwijzing naar 13 ton per as, opgenomen in de bijgevoegde exploitatievoorwaarden, nog steeds pertinent is in zoverre ze als berekeningsbasis dient voor de aanleg van alle wegen in België, dus ook die welke de groeve omsluit en die eveneens door het gehucht Roua loopt;

Overwegende dat die weg bovendien zeer bochtig is, zodat vrachtwagens aldaar met verminderde snelheid moeten rijden; dat als gevolg daarvan de weg in een behoorlijke staat behouden moet kunnen blijven, daar geen enkele verschuiving of zijdelingse overbelasting van de vracht gevreesd hoeft te worden;

Overwegende dat gelet op de plaatselijke gesteldheid bij wijze van overgangsmaatregel bijzonder strikte exploitatievoorwaarden moeten worden opgelegd, teneinde te voorkomen dat het doorrijdend verkeer in het gehucht Roua een onaanvaardbare belasting zou betekenen voor de inwoners; dat te dien einde het vrachtwagenvervoer dient te worden beperkt tot 11 ritten (d.w.z. 22 doortochten) van vrachtwagens per dag; dat het aan- en afrijden eveneens dient te worden beperkt van acht uur 's morgens tot zestien uur in de middag en verboden dient te worden tijdens het weekend en op feestdagen;

Overwegende dat uit de lezing van het door de aanwonenden ingediende verzoekschrift tot schorsing blijkt dat hun ongenoegen gedeeltelijk verband houdt met de vrees dat de overgangsperiode tot in het oneindige kan voortduren, zolang de rondweg niet is aangelegd; dat nadat de aanvrager op 25 maart 1999 een stedenbouwkundige vergunning heeft gekregen om het weggedeelte op het grondgebied van de gemeente Wanze aan te leggen, de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik op 20 mei 1999 het beroep dat de exploitant van de groeve bij haar had ingesteld met betrekking tot het gedeelte van diezelfde weg dat op het grondgebied van de gemeente Braives gelegen is, ingewilligd heeft en de stedenbouwkundige vergunning voor dat weggedeelte heeft toegestaan; dat teneinde de aanwonenden gerust te stellen omtrent de tijdelijke aard van die situatie en gelet op de tijd die nodig is om de rondweg aan te leggen, alsook op de mogelijkheid dat tegen die stedenbouwkundige vergunningen nog steeds beroepen worden ingesteld bij de Raad van State, in het

vergunningsbesluit een uiterste datum moet worden bepaald die de overgangsperiode beperkt tot 31 december 2001; dat indien de rondweg op die datum niet is aangelegd de exploitatie slechts voor 22.000 ton per jaar zou worden toegestaan, d.w.z. 4 ritten van vrachtwagens per dag (8 doortochten), een grens die overeenstemt met wat de Raad van State bij wijze van overgangsmaatregel heeft toegestaan;

Overwegende dat een jaarlijkse productie aan kalksteen ten belope van 70.000 ton, waaronder iets meer dan 10.000 ton Vinalmontse steen, onder de voorwaarden gesteld in dit besluit derhalve het voortbestaan van de exploitatie van die steen zou garanderen en de hinder voor de aanwonenden aanvaardbaar zou houden;

(...)"

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwisten in zoverre ze is ingesteld door Thierry HUART en Yves GILLET, op de grond dat ze niet wonen in de nabijheid van de betwiste groeve of van het gehucht Roua, waardoor het vrachtwagenverkeer rijdt dat de groeve bedient; dat uit de bij het dossier ingediende plannen, die niet worden betwist, blijkt dat de twee verzoekers in Wanzoul wonen, op meer dan 800 meter van de door de vrachtwagens gebruikte weg; dat zij er geen persoonlijk belang bij hebben de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling te vorderen; dat de vordering wat hen betreft niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij de ontvankelijkheid van het beroep betwisten in zoverre het is ingesteld door de vzw "Notre village est un sourire Vinalmont-Wanzoul-Roua", op de grond dat ze niet aantoon dat ze de vormvereisten voorgeschreven bij de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend heeft nageleefd om zich op haar rechtspersoonlijkheid ten aanzien van derden te kunnen beroepen, noch dat ze de beslissing om in rechte

op te treden tegen de bestreden handeling regelmatig en binnen de gestelde termijn heeft genomen;

Overwegende dat de derde verzoekende partij op de terechtzitting haar statuten en een attest van de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Hoei indient waaruit blijkt dat ze zich met recht beroept op haar rechtspersoonlijkheid;

Overwegende dat de derde verzoekende partij bovendien de notulen, gedateerd 7 juli 1999, van de vergadering van haar raad van bestuur van 5 juli 1999 indient, op welke vergadering beslist is een annulatieberoep en een vordering tot schorsing in te stellen bij de Raad van State; dat de tussenkomende partij beweert dat ze betwijfelt of de datum op dat document juist is en zich het recht voorbehoudt een valsheidsvordering in te stellen tegen dat stuk; dat de advocaat van de derde verzoekende partij, op de vraag die hem wordt gesteld overeenkomstig artikel 43 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State juncto artikel 51 van de algemene procedureregeling, antwoordt dat hij vasthoudt aan zijn voornemen om dat stuk aan te wenden;

Overwegende dat dit document essentieel is voor de beslechting van het geschil; dat de tussenkomende partij de beweerde valsheid ervan alleen afleidt uit het feit dat het document op een laat tijdstip is overgezonden, terwijl het bij het verzoekschrift had kunnen worden gevoegd en de auditeur-rapporteur op 2 december 1999 om de overlegging ervan had verzocht; dat die termijn kan worden verklaard door een gebrek aan naarstigheid vanwege de advocaat en geen genoegzame aanwijzing vormt om dat stuk thans reeds als vals te beschouwen; dat voorlopig beslist dient te worden het stuk in aanmerking te nemen; dat de vordering, wat de derde verzoekende partij betreft, ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan schending van artikel 23 van de Grondwet, van de artikelen 2 en 6 van het decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling in het Waalse Gewest, van de artikelen 14, § 2, en 15 van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan dwaling omtrent en tegenstrijdigheid van de motieven, en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling, doordat de bestreden handeling de exploitatie van de betwiste groeve toestaat, zonder dat ze op coherente wijze de voorwaarden betreffende de toegankelijkheid van de groeve en betreffende het vrachtwagenvervoer bepaalt en doordat ze met betrekking tot een bron van hinder die als essentieel wordt beschouwd voor de aanvaardbaarheid van het project een abstracte overgangsbepaling bevat, terwijl volgens de in het middel genoemde bepalingen de bevoegde overheid duidelijk en op coherente wijze de voorwaarden moet bepalen die noodzakelijk en toereikend moeten zijn om de hinder als gevolg van de exploitatie te beperken voor de aangrenzende woningen en ze haar beslissing moet baseren op concrete, ter zake doende, volledige en aanvaardbare gegevens; dat de verzoekende partij in de eerste plaats het feit laakt dat de verwerende partij de afgifte van de bestreden handeling niet afhankelijk heeft gesteld van de effectieve aanleg van de rondweg, en in hoofdzaak de volgende argumenten daartoe aanvoert :

- het externe voertuigenverkeer is de voornaamste hinder die door het project veroorzaakt wordt, en de tussenkomende partij zowel als alle besturen hebben erop gewezen dat de hinder als gevolg van de toename van het voertuigenverkeer niet door de aanwonenden van het gehucht Roua mocht worden gedragen; de verwerende partij heeft, door in de bestreden handeling niet de voorwaarde op te nemen dat de nieuwe toegangsweg

daadwerkelijk moest worden aangelegd, de in het middel genoemde bepalingen op drie punten geschonden :

1. het begrip 'aanhorigheden van groeven' is in het decreet van 27 oktober op de groeven ingevoegd als verzamelterm voor alle onderdelen waarop de ontginningsvergunning betrekking heeft, en niet om de beoordelingsbevoegdheid van de bevoegde overheid en de plichten die krachtens artikel 15 van het genoemde decreet op haar rusten, te beperken, en volgens die bepaling is de overheid verplicht de maatregelen te nemen die nodig zijn om de hinder te beperken die door de exploitatie aan de omgeving zou worden berokkend;
2. de verwerende partij heeft de verplichting om bestuurshandelingen uitdrukkelijk te motiveren geschonden doordat ze niet nauwkeurig aangeeft waarom ze de aanleg van de nieuwe weg niet heeft opgelegd, ondanks de adviezen en bezwaren die in het kader van het onderzoek van het beroep en in het kader van het openbaar onderzoek zijn verzameld, waaruit bleek dat de aanleg van zulk een weg noodzakelijk was;
3. de overgangsbepaling vervat in artikel 66 van de bestreden handeling beschermt de verzoekers niet tegen de voornoemde hinder in het vooruitzicht van de uiteindelijk te halen productie, de exploitatiegrens van 70.000 ton stemt overeen met de ontwikkeling van het bedrijf over slechts twee jaar;

dat de verzoekende partij vervolgens de volgende kritiek uit wat de motivering van de bestreden handeling betreft :

1. de motivering betreft slechts een enkele vorm van hinder, te weten de beschadiging van de weg, en het is

onjuist dat de weg die door het gehucht loopt, niet meer beschadigd is dan andere wegen in de streek;

2. ze onderzoekt de hinder die de aanwonenden zouden kunnen ondervinden in het licht van het bestaan van vergunningen die de exploitant nog niet zou hebben gekregen of waartegen beroep is ingesteld;
3. de voorschriften, in de bestreden handeling, betreffende het vrachtwagenverkeer zijn op geen enkele objectieve en redelijke rechtvaardiging gebaseerd. Door te bepalen dat indien de weg tegen 31 december 2001 niet is aangelegd de toegestane productie teruggebracht wordt tot 22.000 ton per jaar, d.w.z. vier vrachtwagens of acht ritten door het gehucht per dag, heeft de verwerende partij toegegeven dat een hogere productie ontoelaatbare hinder zou berokkenen aan de omwonenden; gedurende twee jaar een activiteit toestaan die verboden wordt indien op 31 december 2001 geen rondweg is aangelegd, is onredelijk en niet te verantwoorden;

Overwegende dat uit het dossier blijkt dat de voornaamste hinder die als gevolg van de exploitatie van de groeve gevreesd wordt, betrekking heeft op het vrachtvervoer dat de exploitatie bedient; dat over het gehele verloop van de administratieve procedure zowel de tussenkomende partij als de overheid gepoogd hebben te voorkomen dat een groot aantal vrachtwagens de omringende dorpen, inzonderheid het gehucht Roua, zou doorkruisen : de tussenkomende partij in de aanvraag om een winningsvergunning, in het voorafgaand milieu-effectrapport, in de brief die ze op 1 oktober 1996 aan de gemeentelijke diensten van Wanze heeft gericht, in de op 27 augustus 1997 ingediende aanvraag om de kwestieuze weg aan te leggen, in het op 4 september 1997 bij de Regering ingestelde beroep en in de op 24 oktober 1997 ingediende memorie, het directoraat-generaal Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Patrimonium in zijn brieven van 9 augustus

1996, 8 januari, 13 juni en 14 juli 1997, het directoraat-generaal Natuurlijke Hulpbronnen en Leefmilieu in zijn nota van 16 juli 1997 en het college van burgemeester en schepenen van Wanze in zijn besluit van 19 augustus 1997 maken daarvan in nagenoeg dezelfde zin gewag; dat nooit een andersluidend standpunt is geopperd;

Overwegende dat in de bestreden handeling te lezen staat dat het erin toegestane volume van het vrachtwagenverkeer ruim vier maal minder hoog ligt dan in de jaren tachtig het geval was en dat wanneer de exploitatie haar normale capaciteit zal hebben bereikt, het verwachte verkeersvolume 60 ritten per dag zal bedragen, wat onaanvaardbaar is; dat erin gewezen wordt op de staat van de wegen en dat deze in verband gebracht wordt met de toegestane belasting per as; dat het toegestane vrachtwagenverkeer tot 31 december 2001 erin beperkt wordt tot elf aan- en afritten per dag en na die datum teruggebracht wordt tot vier aan- en afritten per dag indien de nieuwe weg niet is aangelegd; dat de verwerende partij de tussenkommende partij aldus ertoe aanzet de toegangsweg waarvoor vergunningen zijn uitgereikt aan te leggen;

Overwegende dat de verwerende partij de vergunning weliswaar afhankelijk had kunnen stellen van de aanleg van de weg en een lager aantal ritten van vrachtwagens per dag had kunnen vaststellen, maar dat het niet aan de Raad van State toekomt om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die welke het bestuur heeft gemaakt, tenzij om een kennelijk onredelijke beoordeling te veroordelen; dat in het onderhavige geval noch de overgangsbepaling opgenomen in het besluit, noch het volume van het toegestane vrachtwagenverkeer, uitgelegd in het licht van vroegere ervaringen en de gevolgen ervan die zijn vastgesteld op de staat van de weg, kennelijk onredelijk zijn;

Overwegende dat de verzoekende partij geen enkel gegeven aanvoert tot staving van haar bewering dat de weg die door het gehucht Roua loopt meer beschadigd zou zijn dan de overige wegen in de streek; dat de overige door haar geuite punten van kritiek gericht zijn tegen overbodige motieven in de bestreden handeling; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel ontleent aan schending van de artikelen 5, 15 en 16 van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven, van artikel 32 van het WWROSP, gewijzigd bij het decreet van 27 november 1997, en van de voorschriften van het gewestplan Hoei-Borgworm, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 20 november 1981 en gewijzigd bij een besluit van de Waalse Regering van 18 juli 1996, doordat de bestreden handeling geen enkele nauwkeurige voorwaarde van heraanleg van de vindplaats na de exploitatie bevat, doch zich ertoe beperkt te verwijzen naar de voorstellen gedaan door de tussenkomende partij, en niet motiveert op welke wijze het bedrag van de borgstelling geëist als zekerheid voor die heraanleg is vastgesteld;

Overwegende dat artikel 22 van het bestreden besluit de regels inzake de heraanleg van de plaats na de exploitatie bevat; dat het vijfde lid van dat artikel weliswaar bepaalt dat "de heraanleg geschiedt volgens de voorstellen gedaan door" de tussenkomende partij, doch dat de eerste vier leden nauwkeurige bepalingen bevatten omtrent de wijze waarop de plaats moet worden hersteld; dat de artikelen 23 en 24 het bedrag van de borgstelling vaststellen naargelang van de raming van de kostprijs van de heraanleg van de plaats en van de daadwerkelijk geëxploiteerde oppervlakte; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een derde middel ontleent aan schending van het gezag van gewijsde dat kleeft aan schorsingsarrest nr. 76.593 van 22 oktober

1998, doordat de bestreden handeling het besluit waarvan de tenuitvoerlegging bij arrest nr. 76.593 geschorst wordt, weliswaar intrekt, doch geen enkele bijzondere motivering bevat die een zodanige intrekking wettigt, en aan de tussenkomen de partij de toestemming verleent waarvan bepaaldelijk de tenuitvoerlegging geschorst is bij dat arrest (exploitatie van 70.000 ton per jaar), en hetzelfde gemis van motivering vertoont als de handeling waarvan de tenuitvoerlegging geschorst is;

Overwegende dat de verzoekende partij er geen belang bij heeft de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bestreden besluit, in zoverre daarbij het besluit van 23 april 1998 wordt ingetrokken, daar die intrekking haar dezelfde genoegdoening geeft als die welke ze kan verwachten van de door haar gevorderde nietigverklaring van dat besluit;

Overwegende dat het dictum en de motivering van de bestreden handeling verschillend zijn van het dictum en de motivering van het besluit waarvan de tenuitvoerlegging is geschorst bij arrest nr. 76.593 van 22 oktober 1998; dat uit het onderzoek van het eerste middel blijkt dat de motivering van het bestreden besluit toereikend is; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij een vierde middel ontleent aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 14, § 4, van het decreet van 27 oktober 1988 op de groeven en van artikel 32 van het WROSP, gewijzigd bij het decreet van 27 november 1997, doordat in de bestreden handeling niet wordt aangegeven waarom afgeweken wordt van de adviezen uitgebracht en de opmerkingen gemaakt tijdens het onderzoek in zoverre ze handelden over het totale percentage van aanwending van de Vinalmontse steen als siersteen, alsook over de risico's verbonden aan het verdiepen van de

exploitatievloer; dat ze inzonderheid het bestreden besluit laakt in zoverre het voorstelt slechts 15 % van de V2a-steen te benutten, terwijl volgens de ingewonnen adviezen tussen 20 en 40 pct. ervan kon worden benut;

Overwegende dat de bestreden handeling niet van rechtsprekende aard is; dat daarin niet hoeft te worden geantwoord op alle opmerkingen gemaakt bij de totstandkoming ervan, doch dat ze alleen de redenen hoeft te vermelden die het bestuur ertoe gebracht hebben ze aan te nemen;

Overwegende dat artikel 19 van het bestreden besluit bepaalt dat "de productie van V2a-steen als siersteen (...) ten minste 15 % van de totale productie van kalksteen moet bedragen"; dat artikel 16 de verplichting oplegt "de zuiverste en het minst aan diaclaas onderhevige lagen V2a-steen vanwege zijn waarde als erfgoed en/of als siersteen maximaal" te benutten; dat die bepaling in de motivering van de bestreden handeling als volgt wordt verklaard :

" Overwegende dat de ingewonnen cijfers betreffende het gemiddelde rendement van de te benutten blokken schommelen tussen 20 en 40 %, naargelang van de bron; dat gelet op de huidige en de toekomstige staat van de vindplaats het opleggen van een verhouding verlaagd tot 15 % realistisch lijkt; dat het voor het overige in het belang van de verzoekende partij is om de steen zo veel mogelijk te benutten; dat die verhouding ten slotte steeds kan worden verhoogd of verlaagd door de exploitatievoorwaarden te wijzigen";

dat de vastgestelde verhouding slechts een minimumgrens is, die is bepaald rekening houdend met de minst optimistische ramingen en met de onzekerheden waaraan de exploitatie in de toekomst onderhevig is; dat een zodanige motivering afdoende is; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de

gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan schorsen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden ingewilligd; dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bijgevolg doelloos is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de naamloze vennootschap CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden afgewezen.

Artikel 3.

De kosten betreffende het verzoek tot tussenkomst ingediend door de naamloze vennootschap CARRIERES DE MONT & VAN DEN WILDENBERG, bepaald op 5.000 frank, komen ten laste van de derde verzoekende partij.

De beslissing over de kosten wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op twintig januari tweeduizend door :

de Hr. LEROY,	staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

N.-Chr. MALCORPS.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.